

- 23 *Claufula fuppletis pofta in confirmatione Papa, facit validum actum, alius invalidum.*
- 24 *Si tamen conftet, quod ex alio Papa fuerit defectus, locus filios ignorat.*
- 25 *Negligentia refundatur in negligentis damnium & praedictum.*

DECISIO VII.

Cum Petrus de Marcellinis officium fupra tantis Aquae Felicis ad ipfius & Atilii vitas obtiniffet a conforatoribus Inelyti populi Romani de anno 1617. defuncto dicto Petro genitore, praefatus Atilius ejus filius prorigationem feu extensionem procuravit fuper eodem officio ad vitam Joan. Francifci fratris de anno 1636. ab aliis conforatoribus in Magiftratu pro tempore refidentibus, quam prorigationem communivit etiam literis Apofolicis in forma Brevis, obtentis a fan. memor. Urban. VIII. ut patuit ex datis in fumm. utriusque partis nu. 1. 2. & 4. Verum cum adhuc vivente d. Joan. Francifco fratre oberit Atilius, & de ordine fan. memor. Clement. IX. ad d. conforatoribus fuerint vendita nonnulla officia vacantia, inter quae adera praedictum, de quo hodie contendit d. Summaria 3.

Hinc praetendens d. Joan. Francifcus, quod per obitum Atilii fratris non fufficit vacuum conforatorum officium Aquae felicis, propterea infruxit iudicium adversus Cameram Capitolinam pro refiftutione pretii, & fructuum; & licet in prima & fecunda inflantiis agitatus extra Rotam, pugnantes inter fe a diverfis iudicibus promulgatae fuerint fententiae, a quarum ultima abfolvente dicitur Cameram Capitolinam, appellationem interpo-fuit Marchio Ferdinandus de Marcellinis filius, & haeres dicti Joan. Francifci interm defuncti: artamen haec caufa duxit filentio permanfit, donec Ferdinandus Marchio Marcellinus, tanquam haeres Joan. Francifci patris, iterum e fomno excitatus, obtenta fubrogatione alterius Praelati, ut procederet de voto noftri facis Auditorii, curavit a me fubfcribi dubium. An conftat de validitate extenforis feu prorigationis officii, itaue locus fit refiftutionis pretii, & fructuum, & in qua fomma actum ad effectum refiftutionis in integrum, fex rei iudicatae res valde, &c. Quod cum propofuerim in hodierna Audientia, negatve in omnibus favore Camerae Capitolinae DD. refponderunt.

Praterterminis enim fuperfluis, deventum fuit ad merita caufe, ex quibus modo refultat, & modo excluditur iuftitia fecundum facti circumftantias; quae fi adfit, ceftat lafio, & per confequens fundamentum refiftutionis in integrum, quominus patrocinante iuftitia firmior evadit res iudicatae ex noftimis iuribus.

Quod autem in hypothefi iuftitia potius affiftat Camerae Capitolinae, quam Marchioni Marcellino, ex eo deducant Domini, quod vacatione conforatoris officii ceteroquin indudta per motum Atilii, nullum praebere potuit impedimentum illius prorigatio feu extenfor facta de anno 1636. ad vitam d. Joannis Francifci, cum tunc temporis officium efferet plenum, quia adhuc vivebat Atilius frater; nec conforatores, utrope carentes iuribus fupremi Principis, poterunt concedere futuram fufceffionem, mediante dicta extenforie feu prorigatione conforatoris officii, five attendatur difpofitio iuris communis, per ea quae in puncto tradunt Maftrelli d. Magiftrat. lib. 1. c. 25. n. 12. & c. 13. Crefp. de Valduar. obferuat. 65. num. 16. Afflic. decif. 295. num. 5. five infpicatur facultas illis conceffa per ftatum Urb. lib. 1. cap. 15. ut in puncto firmavit Rota in Romanae ftimatoris Ripae 24. Aprilis 1670. coram Lancellotto, relata per Fenfon. ad ftatum. urb. d. e. 16. n. 10. Et noviffime recedendo a priori refolutione in noftis terminis dicit in Romana officii 26. Martii 1694. f. nec Vacationi coram R. P. D. meo Caprara, ubi plene haec materia exornatur, & praecipue ea fub optima animadverfione; quod aliter daretur anfua fupplandam iuceffores in eodem Magiftratu pro tempore refidentibus, quod non eft de iure permiffum, ad tradita per Gratian. difcept. foren. cap. 167. num. 3. cum aliis cumulatis pro bon. memor. Advocatum Severolum Celebrem Iurifconfultum, in eius difcurfu imprefio penes Torrem de pathe futur. fueffell. libr. 3. cap. 13. n. 21.

- 4 *Nec praedicta evitari poliunt ex refponfione, quod hic non agitur de illis Officiis amovibilibus de quibus loquitur ftatum in dicto cap. 15. lib. 1. fed de aliis quae ex quota fuerunt feudis, ut in cap. 152. eufidem ftatus lib. 3. & quoniam prorigatio feu extenfor redargui nequit de invaliditate, quoniam non fuit facta ad vitam perfonae extraneae, fed de patre in filium, fed de fratre ad fratrem, quibus competeat fuf-*

ceffio, & in his terminis illam approbavit ipfemet Rota in d. Romana officii 26. Martii 1694. f. ex viginti coram R. P. D. meo Caprara, ubi referunt varia exempla ad arguendam obervantiam, quae in qualibet materia attendi debet, & praecipue ad interpretationem ftatus. Rot. decif. 175. num. 10. coram 8. Alexand. VIII. decif. 1609. n. 2. coram Cocchin. & dec. 315. nu. 7. coram Royas, & dec. 300. n. 29. p. 12. & decif. 75. n. 7. p. 18. rec. Quoniam pro remotione obiecti ponderabant DD. quod quidquid fit, an conforatorum officium fupra tantis Aquae felicis cederet potius fub cenfura unius quam alterius, ex ill. duobus Capitulis eiusdem ftatus, hoc unum eft certum, quod cum prima cenfura eifdem officii facta fuerit temporanea ad vitam duorum, nempe Petri & Atilii, utique ex poft per viam prorigationis non erat permiffa fupradaddito officio 9. exercitium, nimirum Joan. Francifci, ex regula quam etiam de iure communi habemus in materia feudali, quod alterari nequeat forma primae investiturae fupradaddito novae perfonae, ut relatis concordantibus dixit Rota decif. 39. ad num. 49. decif. 54. part. 8. & decif. 267. numer. 2. & 14. part. 15. rec.

Nec contrarium firmatum fuit in laudata decifione Romana officii 9. ex viginti coram R. P. D. meo Caprara; nam nihil duntaxat animadvertitur, effe fubducendam extenforie de patre in filium & de fratre ad fratrem, fortaffe cum fupposito, quod ex natura officii requiritur induftriam perfonae feu exercitium, poterat in illis cafibus verificali fufceffio haereditaria vigore investiturae factae ad certas generationes, ut unam ab altera specie officiorum diftinguendo tradit Card. de Luca de regal. difc. 5. numer. 10. & c. 11. & Rot. decif. 338. per tot. p. 10. recen. Sed nihil dicitur, quod limitata prima conceffione ad unum vel duorum vitas, ac exiftente officio pleno & non vacante, poterit fieri extenforie fa-
 23 *Autem femper recurrit refponfio, quod tunc illa operatur fumm effectum, & vivificat actus confirmatos, falvata gratiam Apofolicam a vicio fubreptionis, vel obreptionis quando concurret certa & fpecifica fcientia Pontificis, circa defectus expreffos, fecus autem quando illi fuerint ignorati, & deficiunt aliis claufulis, ex quibus deduci poteft dicta fcientia Papa. Atque hinc potius retorquetur Doctrina Card. de Luca pro punctuali allegata in difc. 3. de regal. nam inibi dubitatum fuit de poteftate conforatorum, qui fecerunt confulimem extenforie officii, imo in ea appofita fua claufula, falfo templeftro Apofolico; unde mirum non eft, quod in illo cafu confirmatio Pontificis ob eum fpecificum notitiam nove conceffione, ad conforatorum habuerit vim novae conceffionis, ut legentis pateat.*

Quibus fe pofitis, fuperius vitam est aggreffi examen circa pretium & fructus conforatoris officii, quod cum fuerit venditum ex iufti fupremi Principis, nemp. Clem. IX. & citra ullam malfam conforatorum; propterea aliqui ex Dominis eo facilius inclinaverunt pro fufcipienda re iudicata favore Camerae Capitolinae, iuxta fententiam abfolutionariam R. P. D. Scarinici; praefertim quia Marchio Marcellinus fuper d. officio, non fovet nifi caufam mere lucretivam, non autem onerosam, & fuit negligens in comparando debitis temporibus, antequam illud venderetur, ex quibus fit, ut propria negligentia in ipfius negligentis damnium & praedictum refundatur, ad tradita per Rot. coram Cerro dec. 57. n. 6. & dec. 304. n. 6. p. 16. recen.

Et ita, utraque parte informata, &c.
 R. P. D. URSINO DECANO.
 Romana Locorum Montium,
 Venierit 7. Maii 1694.
 ARGUMENTUM.
 Ad loca Montium uti fideicommissaria non datur Immissio, fi in litteris patentibus vinculum fideicommissi non legatur, etfi illud aliis fuit cum mandato Iudicis deletum, firmo tamen remanente alio vinculo Evictionis; & acquirens loca montium liberè vel cum certo tantum vinculo à Principe mediante eius officiali, recognofcit in Dominum ipsum Principem, & non poteft ab aliis fuper locis montium moleftari; praecipue fi prius idem Princeps deleverit vinculum fideicommissi. Verfo pecuniarum retractatum ex locis montium venditorum cum licentia Principis, ad effectum extinguendi debita, quomodo probetur, & de illa nec de multiplico ordinato à Principe, quando creditor non debeat esse follicitus.

- 5 *Et ratio est, quia huiusmodi confirmationes in forma communium fupplet defectum folementatum accidentalium, non autem fupplet fubftantialia, nemp. poteftatem concedentis, feu alienantis, ut in terminis obfervat Rot. decif. 2. de confirmat. in novis, & coram Ubaldo. dec. 800. nu. 10. & dec. 544. n. 4. p. 1. recen. iudicis his quae in simili profus casu, late & egregie tradit Hieron. Leo. decif. Valent. 39. num. 78. & fequ. lib. 3. Sique cum ex praedictis conforatores nequiverint facere d. prorigationem officii, utique fubfequens confirmatio Apofolica conceffa in forma communi, nihil operatur pro firmitate actus iuxta Theoricam Felin. in e. inter dilectos num. 6. de fid. inftrum. & in individuo casus noftri dixit Rota dec. 51. n. 2. coram Peuting. & dec. 84. n. 10. p. 7. & dec. 56. n. 16. p. 8. recen.*

Ex ea conveinientia, quod illa remanet aerea ex defectu fubjecti cui inhaeret, & tanquam fundata in actu nullo, & infufbiliter, corruit de facto, ut firmat doctrinae mox relatae, quibus addi poffunt Bertrand. com. 181. n. 1. lib. 1. Rota dec. 204. n. 10. p. 5. & decif. 239. n. 23. p. 17. recen.

Nec obstat, quod in d. confirmatione fuerit narratus tenor prorigationis factae à conforatoribus Populi Romani nam ex tali narrativa, quae uti emiffa ab ipfa parte, indiget iuftificatione, ut in puncto profequitur Rot. decif. 51. n. 6. coram Peuting. non bene arguitur, prout opus est praefata fcientia Pontificis circa defectum poteftatis conforatorum in facienda d. prorigatione, ad hoc ut Papa dicatur voluisse de novo concedere praed. confirmationem. Imò tantum abeft, ut poterit cogitare de nullitate prorigationis, quin potius in ea minime dubitatum fuit de ordinaria facultate conforatorum, ut patet ex illis verbis ibi. Cum ad nos noftroque officio pleno iure spectat, & pertinet de officio Capitulis difponere, providere, illoque ad plures hominum vitas extendere & ampliare. Unde licet in Pontifice addit omnimoda poteftas confirmandi ea quae nulliter conceffa fuerint, de qua nefas est dubitare, ut per text. in l. 2. c. de crim. ferialleg. firmavit in puncto, Rot. decif. 56. n. 14. p. 8. recen. tamen in hypothefi, cum fuerit exprefse narrata nullitas prorigationis, dicitur defeciffe in eodem Pontifice voluntas confirmandi in forma fpecifica ex defectu poteftatis conforatorum proffus ignorata, ut profequitur Rot. d. decif. 56. n. 15. part. 8. rec.

Minime refragatur, quod in d. confirmatione legatur claufula, fuppletis &c. quae facit actum validum, etiam fi fuiffet invalidus, ad tradita per Rot. decif. 282. n. 20. p. 6. recen. Nam femper recurrit refponfio, quod tunc illa operatur fumm effectum, & vivificat actus confirmatos, falvata gratiam Apofolicam a vicio fubreptionis, vel obreptionis quando concurret certa & fpecifica fcientia Pontificis, circa defectus expreffos, fecus autem quando illi fuerint ignorati, & deficiunt aliis claufulis, ex quibus deduci poteft dicta fcientia Papa. Atque hinc potius retorquetur Doctrina Card. de Luca pro punctuali allegata in difc. 3. de regal. nam inibi dubitatum fuit de poteftate conforatorum, qui fecerunt confulimem extenforie officii, imo in ea appofita fua claufula, falfo templeftro Apofolico; unde mirum non eft, quod in illo cafu confirmatio Pontificis ob eum fpecificum notitiam nove conceffione, ad conforatorum habuerit vim novae conceffionis, ut legentis pateat.

Quibus fe pofitis, fuperius vitam est aggreffi examen circa pretium & fructus conforatoris officii, quod cum fuerit venditum ex iufti fupremi Principis, nemp. Clem. IX. & citra ullam malfam conforatorum; propterea aliqui ex Dominis eo facilius inclinaverunt pro fufcipienda re iudicata favore Camerae Capitolinae, iuxta fententiam abfolutionariam R. P. D. Scarinici; praefertim quia Marchio Marcellinus fuper d. officio, non fovet nifi caufam mere lucretivam, non autem onerosam, & fuit negligens in comparando debitis temporibus, antequam illud venderetur, ex quibus fit, ut propria negligentia in ipfius negligentis damnium & praedictum refundatur, ad tradita per Rot. coram Cerro dec. 57. n. 6. & dec. 304. n. 6. p. 16. recen.

Et ita, utraque parte informata, &c.
 R. P. D. URSINO DECANO.
 Romana Locorum Montium,
 Venierit 7. Maii 1694.

ARGUMENTUM.
 Ad loca Montium uti fideicommissaria non datur Immissio, fi in litteris patentibus vinculum fideicommissi non legatur, etfi illud aliis fuit cum mandato Iudicis deletum, firmo tamen remanente alio vinculo Evictionis; & acquirens loca montium liberè vel cum certo tantum vinculo à Principe mediante eius officiali, recognofcit in Dominum ipsum Principem, & non poteft ab aliis fuper locis montium moleftari; praecipue fi prius idem Princeps deleverit vinculum fideicommissi. Verfo pecuniarum retractatum ex locis montium venditorum cum licentia Principis, ad effectum extinguendi debita, quomodo probetur, & de illa nec de multiplico ordinato à Principe, quando creditor non debeat esse follicitus.

- 1 *Loca montium non dicuntur habere vinculum fideicommissi vel aliud, fin litteris patentibus non legatur.*
- 2 *Alios montium fin fin pro iudicium fubflata, vincula & poftea in novis litteris patentibus antiqua vincula non fin exprefsa, illa amplius non confiderantur.*
- 3 *Loca montium à vinculis liberata per iudicium nulliter & iniufte procedunt, ad huc dicuntur esse fub vinculis.*
- 4 *Seu prius à Iudice debet obtineri revocatio sui iudicis, aliis Decifion. Theatr. de Luca vol. III.*

- ad illa non datur immissio.
- 5 *Iudex si nulliter & iniufte processit, non privatur Dominum suis locis montium, & fpoliatus potest intentare remedia refiftutoria fuper illis.*
- 6 *Seus si iudicis factum habuit suam effectum, & loca montium fuere poftea translata in tertium, mediante facto publici officiali Principis.*
- 7 *Loca montium alienata à Principe mediante facto fecretarii sui officialis, alia vincula non recipiunt prae exprefsa pro ipfa Principe in litteris patentibus, & quare.*
- 8 *Immissio ad loca montium fideicommissi non conceditur vocato, fiftilla fuerint vendita, praevia derogatione fideicommissi facta à Papa.*
- 9 *Pecunia rotrata ex locis montium fideicommissi alienatis cum licentia Principis pro diffolvendo ere alio fi in talem caufam efferint, fuis satisfactum menti Principis.*
- 10 *Empior locorum montium fideicommissi cum licentia Principis non tenetur esse follicitus de verfione pecuniarum vel multiplico demandato à Papa in licentia alienandi.*

DECISIO VIII.

Immissionem, quam vigore fideicommissorum quondam Rocchi, Christophori & Francifci Senioris, Canonici Vincentius, ceterique fratres de Cincis in tribunali A. C. prius obtinuerant, ad quoddecim loca montium re-tenta per Leopoldum & alios de Collitis, hodie PP. denegandam esse cenferunt.

Cum enim ex litteris patentibus exhibitis in fummario, 6. & 7. recognitum fuerit, quod Francifcus Junior communis pater praed. fratrum, ex praefatis locis quindecim, decem montis fubfidii, ut non aliud vinculum habentia quem evictionis cuiusdam cafalis Turris nova, & alia quinque Montis fidii non nisi oneri confimilis evictionis alterius cafalis nuncupati Falconnari pariter fuppofita, attereg averit in favorem q. Laëlii Collitae pro fecuritate duorum census, quorum primum fcilicet fcut. 1000. & alterum fcut. 500. in forte principali ipfemet Francifcus impofuit, non est ulterius querendum de apertis fideicommissis, quibus hodierni Actores expeditam immissionem habere fatagebant, quoniam illorum vinculum allegatum ftatim, ac in praecitis litteris non exprimitur, ex sola earumdem infpectione fub-movetur; iuxta notiffimam constitutionem fan. men. Urbani VIII. relatum in Bullario Oberubini in ordine la 154. & fe-cundum communem ufum & univerfalem confuetudinem, ad notata per Gratian. difcept. 730. n. 86. Merlin. de pignor. lib. 2. tit. 1. q. 14. n. 28. de Luca de regal. difc. 37. num. 7. & difc. 57. num. 20. f. verum & feq. & de locis montium non vacab. cap. 2. n. 3. Rot. dec. 93. n. 22. decif. 504. n. 7. p. 13. recen.

Maximè quia longè ante praememoratam atteregationem & ufque ab annis 1664 & 1665. vigere Mandata A. C. & fententiae Thesaurarii, eicitatis eidem fratribus de Cincis ad instantiam Francifci Junioris illorum Patris, dicta vincula fideicommissorum in istis conforatoris locis montium competunt delata, ut in fummario illorum de Collitis nu. 7. litter. G. & H. Unde ad intantum illa recuperandi inculcata qualitas fideicommissaria, ipfimet Iudicis officio de fuper abrogata, minus fubfiftens depromitur, & priores litterae patentes date in fummario fratrum de Cincis nu. 4. litter. A. in quibus fuperius enunciata fideicommissa continentur, nihil penitus profdefe valent, dum eis adverfantur fubfiftentia fideicommissi factum, ac pofteriores litterae patentes, quae ad effectum fuper abrogatae atteregationum fideicommissorum unice fapere abinde dicuntur, ut praeter dd. Authoritates firmavit Rot. in Romana locorum montium 29. Septembris 1660. f. immissio, coram hon. mem. Bevilacqua.

Neque ad evitendam delationem per ducti vinculi fideicommissorum quidquam utgere vifae funt oppofitae exceptiones nullitatis & Injuffitiae mandati A. C. & fententiae Thesaurarii, quibus concurrentibus, loca montium nunquam fuerunt exempta à nexu fideicommissorum; & adhuc remanent affecta omnibus & fingulis oneribus, & hypothecis, quemadmodum prius regebantur gravata, adeo ut pro eorum recuperatione quaecumque remedia poffefforia concedantur. Quoniam praeterquamquod ad-deret confiftit & profectus Iudicium, ut praefertur, iam hodie pte, quod fic incidenter revocatio obtineri, non autem donec in fua particulari fede revocata non fuerint, mi-lititer pro eorum validitate & iuftitia omnis praefumptio;

adhuc DD. pro responsione ponderabant, quod eatenus loca montium auctoritate Iudicis absque ullo onere alienata prioribus vinculis remanentibus, & pro illis vindicandis competunt remedia possessoria, quando scilicet contumaciae aut invito ac reluctante ipso Domino, Iudex nulliter & expoliative procedit; tunc enim quia verus Dominus indebitè privatur, atque ad præcedentem possessionem saltem retinet, & factum Iudicis qui ad instantiam partis actum translationis & alienationis minus rite & rectè explicavit, factum extranei reputatur, non est mirum, si dd. loca montium libertatem non acquirunt, sed eisdemmet vinculis & gravaminibus, sicut antea, dicuntur supposita, & ad reparanda præjudicia, quæ passus fuit indebitè spoliatas, intentare valeat quodcumque magis proficuum possessorum interdictum; in quibus terminis loquitur Rot. decis. 642. numer. 13. & segg. coram Danov. Jun. aliisque ab informantibus pro Cincis adducta.

At cum in hoc casu delatio vinculorum per A. C. & Theaurarium demandata sum fortita fuerit effectum, quia pro ea inficit, & obtinuit ipsemet Franciscus Junior possessor, qui licet restitueret gravatus, attamen verum, sed resolvibile Dominium habebat, perperam loca montium, aliquo facto Iudicis antiquæ libertati restituta, & sine vinculis fideicommissorum per officiales etiam in litteris patentibus recognita, & canonizata, ut dictis fideicommissis iterum subiecta, à tertio advocari contenduntur Card. de Luca de regal. disc. 27. numer. 3. & disc. 29. numer. 5. & 6. Rot. coram Cayal. dec. 650. numer. 5. Tali namque casu quia loca montium in substantia pertinent ad principem, & de illis regalibus nuncupantur, resignatarius seu attergatarus per Organum Secretarii non agnoscat privatum in auctorem, sed Principem, easque publicum fidem sectatur, cum fingatur prius venditorem illa refutasse in manibus Principis, & quidem cum omnimoda iurium extinctione, ac postea per actum oculatum novæ efformationis constituta, ipsum Principem denuo contulisse in emptorem; quomobrem ne quis sub publica fide Principis remaneat deceptus, eadem loca alienata, non aliis vinculis existunt affecta, quam expressis & approbatis ab ipso Principe in litteris patentibus, iuxta tradita per Card. de Luca de regal. disc. 38. numer. 6. & disc. 39. numer. 2. proinde fideicommissarius nulla super est actio contra eadem loca montium, sed contra alienantem, aut contra ipsum Secretarium dd. montium, si in mala fide fuisset, Rot. dec. 77. numer. 28. & 29. part. 6. recent. & alibi & frequenter.

Quæ omnia quatenus per hypothecam aliqualem difficultatem involverent, eo certiora redduntur in præfenti ex Chirographo sac. mem. Clement. X. ac ex subsecuta sententia Theaurarii prolata super illius executione, summario rerum numer. 1. & 2. Inibi enim summus Pontifex precibus Francisci Junioris de Cincis benigne annuendo, eum plenaria derogatione singularum fideicommissorum, facultatem eidem conceisit liberè imponendi tot census pro intranti quantitate scut. 12. mill. ad effectum redimendi loca montium, quæ in ingenti numero dictus Orator exiguo, & vilissimo pretio, sub hac lege distaxerat, nec non extingui quædam debita quibus idem Franciscus summopere premebatur; unde ex præarrata derogatione facta per papam magis magisque convincitur, quod d. Lælius auctor illorum de Collitis fidem Principis in attergatione locorum montium, de quibus, verè securus fuerit, ideoque inutile proflus est immixtionem expostulare ad eadem loca montium in vim fideicommissorum, quæ etiam summus Pontifex cum solemnî derogatione judicialiter sustulit de medio. Cyriae. contr. ov. 3. 3. numer. 36. Vinc. de Franch. decis. 345. numer. 6. Rota coram Bieh. decis. 48. numer. 11.

Partim relevant, quod prærecessum Chirographum & sententia Theaurarii vacua effecta fuerint; tum quia Primogenitus filius dicti Francisci Jun. suum non præstitit assensum in impositione censuum pro forma requisitum; tum quia pecunia recepte, erogata non dignoscuntur, aut in redemptionem locorum montium, aut in extinctionem debitorum, quemadmodum Papa præscripsit, & voluit; tum denique quæ non similiter de multiplice docetur, quod pro reintegracione fideicommissorum idem summus Pontifex demandavit.

Defectus siquidem consensus filii primogeniti diluitur in facto, quoniam illum accessisse cum omnibus statutariis solemnitatibus, satis constat in summario responsionis rerum numer. 1. Ex censibus autem censualibus scut. 1000. apparente conversa in dimissionem Silvigii Pistoris longè in majori summa creditoris, precise annotari & descripti in

ipso Chirographo Pontificis unâ cum cessione Jurium d. Pistoris per Lælium creditorem census reportata, summario prædictorum de Collitis numer. 3. & 4. Residualia vero scut. 500. alterius census eidem erogata iustificatum in redemptionem decem locorum montium, quæ PP. Sanctæ Mariæ in Porticu cum pacto redimendi, supra d. Franciscus impostor, tenuit pretio alienaverat, eundem summario numer. 5. Unde cum tales pecunie cessent in causam expressam in præducta derogatione, hoc sufficit ad validitatem & subsistentiam attergationis factæ sine vinculis fideicommissorum, etiam in eodem præexistenti Chirographo nulla specialis mentio habeatur, latè Salgad. in Labrynt. credit. part. 2. c. 23. numer. 14. & segg. & signanter numer. 21.

Multiplicum tandem pro reintegracione fideicommissorum non fuisse consecutum, neutiquam fratres actores demonstrant, quemadmodum post consummatam alienationem & ad illam retractandam ex capite non effectuali Chirographi, ipsi tenentur concludenter probare, cum pro actus validitate hoc interim Rei conventi sola legis præsumptione juventur, & nihilominus etiam in casu in quo neque dictæ pecunie censuales in redemptionem aliorum locorum montium conversæ, nec multiplicum constatum fuisset, adhuc imitari nequit attergatio, & obligatio à principio legitima expleta, quia nec redemptione, neque investimento in breve derogationis fuerunt creditoribus commissa, qui proinde non tenebatur de illis esse solutis, nec culpa nec negligentia debitoris valuit illi præjudicium inferre, Molin. de primis. Hispan. lib. 4. cap. 4. numer. 20. & segg. Surd. decis. 164. n. 4. & 6. Rot. decis. 41. numer. 5. & 16. part. 10. & decis. 516. numer. 20. part. 18. recent.

Et ita utraque parte audita & c.

R. P. D. CAPPARA.

Romana Censis.

Luna 15. Junii 1699.

ARGUMENTUM.

Creditor anterior advocat pecunias solutas posteriori cum obligatione de restituendo prioribus & posterioribus, Censis extinguitur proportionabiliter per receptionem bonorum in causam illius, loca montium cum vinculis evictionis, & de restituendo prioribus & posterioribus æstimantur scuta 60. scus si loca montium fuerint ad instantiam creditorum liberata à vinculo fideicommissi per Principem; tunc enim à concreditore advocatur pro valore intrinseco scutorum centum.

SUMMARIUM.

- 1 Creditor anterior advocat à posteriore pecunias receptas cum obligatione de restituendo prioribus & posterioribus.
- 2 Creditor census recipiens subilibi in computum sortis census, illum proportionabiliter extinguit.
- 3 Loca montium habentia vincula evictionis & cautionis de restituendo prioribus & posterioribus, æstimantur sc. 60. pro quotilibet loco.
- 4 Loca montium cum dictis vinculis, si non agatur inter creditores, & debitorem, sed inter concreditores, ex quo ad illorum instantiam sint prius liberata per Principem ab onere fideicommissi, non considerantur circa pretium tantquam vincula.

DECISIO IX.

Vendito de anno 1648. per Horatium Juniorem de Oricellariis Casale testæ leporis pretio scut. 90. mil. eoque; in vim Chirographi Pontifici, distributo inter illius creditores cum cautione de restituendo prioribus & posterioribus, & per eos loco cautionis virtute ejusdem Chirographi investito in tot loca montium Cameralium; Josephus de Blanchis uti creditor anterior ex causa fructuum census in sorte scut. 5000. aliis usque de anno 1614. impositi per Aloysium & Ferdinandum de Oricellariis, & per eundem Horatium de anno 1632. in transactione inita cum R. P. D. Benini Riccio & Zambeccario illorum hereditibus accollari, advocat de anno 1660. à diversis creditoribus triginta ex dictis locis montium, quæ successiverè in vim decreti A. C. Aresolfi declaravit retinere incomputum sortis; egit postmodum pro idem & aliis fructibus postea decursis remanentis rate census adversus Archiconfraternitatem Sancti Joannis Decollati heredem R. P. D. Benini unius ex hæreditibus dicti Ferdinandi de Oricellariis originarii debitoris census, nec non adversus Miniarium Ric-

Riccium alterum coheredem, & contra ambos pro univocisque tertia parte mandata & satisfactioem obtinuit. Verum quia contra Zambeccarium alterum coheredem non habebat Blanchus unde consequi illius tertiam portionem, hinc actionem direxit contra DD. Ducifiam Poli, & Principes Carboniani habentes, uti hæredes Principis Pompei Columnæ. scut. 2024. ex pretio dicti Casalis testæ leporis cum obligatione de restituendo prioribus & posterioribus ereditibus ejusdem Horatii; sed opposuerunt Reis censuum, censum fuisse extindum, de di dubium. An sit relaxandum mandatum, seu potius emper de extinctioe census? pro proposito sub die 23. Februarii præteriti, & nulla capta resolutione, hodie iterum discussio; DD. responderunt, mandatum esse relaxandum iuxta modum, clara siquidem & indubia est obligatio Principis Pompei de restituendo pecuniis prioribus & posterioribus creditoribus Horatii & cum creditum, pro quo illas recepit, initium desumit ab anno 1648. quo idem Horatius censum ad illius favorem imposuit, & Josephus deocat fe obligatum habere longè antè & usque ab anno 1632. eundem Horatium, qui in transactione tunc inita in fe accollavit inter alia debita Ferdinandi censum hunc scut. 500. impositum de anno 1614. ad favorem Marci Antonii de Maximis, Auctoris Josephi A. Gortis, factus est utique locus supradictæ obligationi, & per consequens relationi mandati pro restitutione pecuniarum pro intranti quantitate, Rot. coram Coccin. decis. 1875. numer. 1. & segg. & coram Seraph. decis. 1396. nu. 1. & 2. & decis. 1376. numer. 1. & coram Merlin. decis. 514. nu. 4. & in recent. decis. 1149. numer. 1. & 2. part. 14. & fuit firmatum in decisionibus editis favore Archiconfraternitatis Sancti Joannis Decollati occasione petite revelationis fructuum solutorum hujusce census, contra eostem DD. Ducifiam & Principes Carboniani, 12. Junii 1692. & 9. Januarii currentis anni cotam me.

Dixerunt tamen DD. mandatum esse relaxandum iuxta modum, scilicet habito respectu ad tertiam partem sortis census scut. 666. 66. & sic pro fructibus hujus rate ab anno 1667. ex moti ratione; quia cum Josephus pro fructibus sui census advocaverit à creditoribus posterioribus loca triginta montium Cameralium provenientia ex pretio Casalis testæ leporis, & de dicto anno 1667. declaravit ea retinere loco sortis census, valutando tertiam partem eorumdem locorum montium ad rationem scutorum centum pro quolibet, tertia pars sortis census remansit in d. summa scut. 666. 66. & pro d. rata debentur fructus à dicto tempore, cum recipiendo loca montium in computum sortis census dicatur illum proportionabiliter extinxisse, Cenc. de censib. qu. 107. à nu. 2. ad nu. 9. Rota post eundem decis. 106. in princ. & decis. 71. sub nu. 2. vers. Nam ultra quod & nu. 5. vers. & summano, coram Cavaler.

Non obstant, quod loca montium supra recepta, habeant vinculum evictionis favore emptoris Casalis & onus restitutionis ad commodum creditorum anteriorum & posteriorum; ideoque valutari non valeant in scut. 100. pro quolibet, prout fuerunt emptæ ex pretio Casalis; sed bene in scut. 60. quanti æstimari & vendi solent, cum dd. vinculis & quanti fuerunt aliâ valutata favore ejusdem actoris contra Archiconfraternitatem S. Joannis Decollati in Romana census 13. Aprilis 1693. coram me, & 27. Januarii 1694. coram bon. mem. Benincafa.

Quoniam obiectum procederet, si illis ageretur inter creditorem & debitorem, ut erat casus in d. Romana census, ubi Josephus agebat pro supplemento vinculi adversus Archiconfraternitatem heredem impostitoris census, in quo casu bene potest creditor petere à debitore valorem vinculi locorum montium, cum non teneatur recipere suum creditum vinculatum, iuxta firmata in dictis decisionibus.

At scus est, ubi lis versatur inter creditores; hoc enim casu cum nulla detur inter eos obligatio præter illam restituendi prioribus & posterioribus, & loca montium provenientia ex re fideicommissaria, quam Papa liberavit à vinculo fideicommissi ad commodum creditorum cum adjectione vinculi evictionis, urique debent illa recipere cum ista qualitate dererorante, dum alias nullam habebant super fideicommissio actionem, ut in proposito ratiocinatur Card. de Luca de feud. disc. 73. n. 32. & disc. 97. n. 5. de dote disc. 54. numer. 9. & hanc distinctionem admittit Rota in d. Romana census 13. Aprilis 1693. s. Nec obstante, coram me, & 27. Januarii 1694. s. ultra quod, coram bon. mem. Benincafa.

Et hæc fante distinctione corruit prætenso DD. Ducifæ & principum, quod census remanserit in totum extin-

ctus ex fructibus per Josephum perceptis ab Archiconfraternitate & Riccio, quia dum valutatio locorum montium respectu ipsorum uti principalium debitorum subsistit in scut. 60. pro quolibet loco, census non remanet extinctus, nisi pro intranti quantitate.

Et ita partibus informantibus, &c.

R. P. D. SCOTTO.

Romana Reintegratio.

Luna 25. Januarii 1700.

ARGUMENTUM.

Reintegratio ad loca montium alienata cum falso mandato procura, datur, & quomodo locorum montium alienatorum possessio probatur ex litteris patentibus, & libris secretarii montium.

Sententia contumacialis, si prolata sit in Judicio criminali, etiam mediante probatione delicti, præjudicat etiam in judicio civili, præcipue si pro veritate criminis concurrat confessio procuratoris admittentia: Loca montium transeunt libera in emptorem, si vendantur à vero Domino, scus si à non Domino cum falso mandato procura; tunc enim verus Dominus potest illa vindicare; magistratraliter articulus hic discutitur.

SUMMARIUM.

- 1 A Gydiana non habet locum in possessorio, si sententia prolata sit in tribunali Ecclesiastico.
- 2 Idem si prolata in causa, ubi ad se adnotaverunt.
- 3 Appellatio de iure Canonice datur à quacunque sententia.
- 4 Etiam in possessorio prolata.
- 5 Locorum montium possessio probatur ex litteris patentibus.
- 6 Locorum montium possessio alicuius probatur, ex quo ab illius persona in alium fuerit translata.
- 7 Possessio Rei conventi probatur ex sustentatione litis.
- 8 Locorum montium possessio probatur ex descriptione in libris secretarium montium.
- 9 Reintegratio competit spoliato decenti de sua antiqua possessione & moderna rei conventi.
- 10 Sententia contumacialis non præjudicat delictum.
- 11 Testes examinati pro informatione Curia in judicio criminali non probant in judicio civili contra tertium in eorum examine non citatum.
- 12 Confessio procuratoris super falsitate, concurrentibus præcipue admittentibus, est plurimum attendenda.
- 13 Confessio procuratoris facta in judicio contentioso præjudicat principali.
- 14 Contumacia in non comparendo importat culpam, & præfert delictum.
- 15 Sententia prolata in contumaciam in judicio præcedentibus probationibus super delicto falsitatis, præfert magnum probationibus admittentium in judicio civili.
- 16 Suspicio falsitatis in civilibus habetur pro vehementi probatione.
- 17 Oblivio super facta de recenti non potest considerari.
- 18 Loca montium transeunt libera in emptores, ac si directè per Cameram Apostolicam fuissent vendita.
- 19 Bona ac loca montium alicuius, sine illius consensu in alium transire non possunt, & n. 25. & 28.
- 20 Princeps neque per viam contractus potest aliquem ab ejus consensu obligare.
- 21 Locorum montium translatus etiam cum auctoritate iudicis non est rursus, deficiente consensu legitimo veri Domini illorum, & n. 28.
- 22 Emens loca montium cum ordine directo alicui Banco, ut solvat in genere illi, qui resignabit, est omnino rursus ob fidem publicam.
- 23 Contrarium, si resignatio facta sit à non Domino, & n. 24.
- 24 Necessitas ubi impellit ad duo, id debemus sequi, quod minori nexu nescitur obligare.
- 25 Card. de Luca de regal. disc. 163. in supplem. rejicitur; & n. 28.
- 26 Sine injuria alterius, quod permittitur, permitti debet.
- 27 Mala fides si adsit in resignante loca montium, tunc illi non est succurrendum.

DECISIO X.

Resignatis cum falso mandato procura per Julium Marfinum sub die 30. & 31. Augusti 1690. non nullis locis montium ad Joannem spectantibus, post ipsius obitum, Li-

4 cum actio personalis primo loco intentata, successivum exercitium actionis realis non excludat, ut advertit Coler. de process. execut. qn. 3. cap. 5. nu. 42. Albit. de inconstanti. in iudic. qn. 15. n. 33. Rot. dec. 8. nu. 2. in not. de caus. poss. & propriis.

Prout neque iterum controversia falsitatis mandati procurare impedire potuit, quin in proposito eidem Livie esse concedenda restitragio, dum talis falsitas satis prolata remanisset, etiam in hoc iudicio civili, ex icatentia criminali prævio testium examine, contra lulium resignantem lata, que licet esset contumacialis, post anuum probat delictum, & eundem effectum operatur, ac si esset servatis servandis prolata. Scacc. de iudic. lib. 1. cap. 97. nu. 120. Rot. dec. 486. nu. 9. part. 14. & dec. 313. nu. 8. part. 18. recent. cum tamen sufficeret vehementem ex ea suspicionem falsitatis resilitare, dum illa in iudicio civili pro vera falsitatis probatione reputatur. Rot. dec. 236. nu. 9. part. 15. & decif. 555. nu. 8. par. 18. rec.

Ponderato potissimè in pramissorum corroborationem, quod talis falsitas per defensores Montiffarum in prima instantia non solum non fuit in controversiam revocata, sed imo positivè verè per Iulium admiffam fuisse, Rota coram Baratt. dec. 678. nu. 2. Gregor. dec. 506. nu. 6. & seg. & in recent. dec. 652. n. 5. par. 2. ita serotina illius impugnationi insubsistentiam proposita: exceptionis ostendit: rem enim tam grandem ramdium non reticissent, ut inquit text. in l. si foris, ff. de pen. Menoch. conf. 267. nu. 28.

Quod autem prædicta sententia criminalis collusivè inter Liviam & Iulium fuerit procurata ad inferendum præjudicium emptoribus locorum montium, nullam animadversionem mereri visum fuit: cum enim per illam Iulius notam publicè infamiam, & periculum carcerationis subiecit, & ulterius condemnationem ad trimes perpetuas passus fuerit, ex his consequenter exclusa remanet omnis præsentia collutio, que nunquam intervenisse præsumitur, quoties illa verig in manifestum præjudicium illius qui eam admiffisse prætenditur, ut advertunt Cravet. conf. 75. n. 15. Gratian. conf. 69. nu. 6. lib. 1. Sylvan. conf. 7. nu. 11. & seg. Farinac. de falsit. qn. 153. nu. 205.

Neque ad effugiendam controversiam restitutionem locorum montium visa fuit relevare instantia, quam faciebant defensores emptorum ob auctoritatem Principis intercedentem in his contractibus, sub cuius clypeo immunes ab omni periculo se iactabant, quia ut observant DD. brevi, sed matura deliberatione securitas quam facit Principis in diffractione locorum montium, est quoad onera & hypothecarum, ut late fuit animadversum in præcedenti mea Decifione, que residerit, §. prois neque subsistere: nam in reliquis ultra Principis auctoritatem in resignatione locorum montium, eorumque legitima translatione in personam alterius, necessario quoque requiritur prioris Domini consensus, sine quo Princeps nunquam ad interpositionem suæ auctoritatis devenire solet, ut advertit Card. de Luca de regal. disc. 26. n. 2. & 3. disc. 27. nu. 2. disc. 43. nu. 13. Hinc propterea succedit, quod cum talis consensus in proposito non intercesserit, emptores prædicti pati debeant eorumdem locorum avocationem, ex firmitate per Rot. coram Cavaler. decif. 651. nu. 7. & dec. 642. nu. 14. & 15. coram Dunoz. Jun. & decif. 112. n. 22. & seg. penes Posth. de subsist. Princes namque de rebus alienis sine ipsius Domini consensu disponere non intendit, neque præsumitur illum spoliare velle de iuribus, que ab ipso Principe per viam contractus, & titulo oneroso acquisivit. Rot. dec. 446. n. 6. part. 1. divers. & dec. 315. nu. 7. part. 17. rec.

12 Contrarium verò suadere neque potuit ratio publici

commercii, que impediret remaneret, quoties emptor locorum montium non esset tutus in emptione de illis facta modo confucto, quo passim in urbe & in aliis transferri solent; nam si in terminis propofiti casus admitteretur translationis validitas, talis admiffio esse potius destructiva, quam conservativa publici commercii, dum non solum omnes ab acquisitione locorum montium retraherentur, sed quia absque eorum consensu possent de illis omnibus valide privari, ut observat Rot. & decif. 642. nu. 15. & sibi coram Dunozet. Jun. sed inasper eorumdem possessores ad evitandum tam grande præjudicium illa certatim distraherent, ut illorum pretium investirent in rebus, que absque eorum consensu non essent alienabiles; unde si ab inconvenienti possibilibus arguendum, hoc certe majus existeret illo, quod per defensores Montiffarum circa restrictionem commercii fuit ponderatum. Ne igitur injuriam occasu nascatur, unde iura nascatur, ut inquit text. in l. meminert, Cod. unde liber. permitti minime debet, quod emptor à non Domino sub eo prætextu quod Principem in venditorem agnoscit, licet subdole interpositionem illius auctoritatis procuraverit, sit tutus in emptione quam absque prioris Domini consensu legitime reportavit, ut optime ponderat d. decif. 642. nu. 15. & 16. coram Dunoz. Jun. potissimè cum etiam prior locorum montium Dominus in suam Auctorem Principem recognoscit, prout recognoscit secundus; & in consensu potius subveniendum est anteriori possessori, qui ultra Principis auctoritatem, habet insuper assententiam verituti domini & legitimi consensu resignantis, quam secundo locorum montium possessori, qui nullo titulo veri Domini innixus, solum auctoritatem Principis subdole procuratam habet, quam utique Princeps non interposuisset, si notitiam falsæ resignationis habuisset, ne vero Domino præjudicium inferret, ad text. in l. quoties, Cod. de rei vendit. & l. id quod nostrum, ff. de regul. iur.

Prout neque videtur emptoribus suffragari posse fundamentum bonæ fidei, cum illa maior concurrat in vero Domino locorum montium, qui sub juris communis dispositione & publica securitate tutus existeret, quod loca montium ad se spectantia ab eo absque illius consensu divelli non poterant; que utique preferenda venit illi, quam emptor potuit habere, dum ipse de rei vendita qualitate, ac de persona venditoris exquirere tenebatur: quod si hæc explore neglexerit, cum de aliqui negligentia notari possit, omnis æquitas & iustitia exposcit, ut in concursu el veniat succurrendum, qui in nihilo penitus deliquit, ad text. in l. hoc iure 27. & l. si mancipium 34. ff. de evict. Rot. coram Priolo dec. 461. n. 7.

Nec quidquam urgent in contrarium exempla noviter allata: quod nempe in duobus similibus, R. Camera nullam voluerit capere resolutionem: nam ultra quod nullatenus probatum fuit, huiusmodi causas fuisse verè propositas & discussas in dicto tribunali: accedie insuper: quod quatenus etiam R. Camera ab eorum resolutione abstinuilset propter aliquam circumstantiam in illis casibus concurrentem, non inde sequitur, quod præsentis controversia non esset per iuris tramites dividenda; & prout alias in nostro tribunali decifia fuit coram Cavaler. dec. 651. nu. 7. & seg. & coram Dunozet. Jun. dec. 642. nu. 13.

Et licet prædictæ Decifiones non sint in terminis præsentis casus; adhuc cum ratio decidendi funderit in defectu legitimi consensus, inde sequitur, quod præsentis casu optime adaptabiles detegantur.

Et ita utraque parte informantur &c.

MANTISSA
 DECISIONUM
 SACRÆ ROTÆ ROMANÆ,
 ad Librum Tertium
 THEATRI VERITATIS & JUSTITIÆ,
 CARDINALIS DE LUCA,
 Qui est
 DE JURISDICTIONE ET FORO COMPETENTI &c.
 ARGUMENTA DECISIONUM,
 DE JURISDICTIONE ET FORO COMPETENTI &c.

DECISIO I. Carpentoracten. Jurisdictionis.
 Episcopus cognoscere potest de causis suæ mensæ, nec Judex Laicus se in eis ingerere valet, etiam si alias ei concessum fuerit privilegium de illis cognoscendis, cum ex contraria observantia illud amissum, & per Episcopum recuperata jurisdictione censetur.

DECISIO II. Avenion. seu Carpentoracten. Jurisdictionis.
 Sicut olim Procurator Cesaris in causis fiscalibus erat iudex privative ad Proconsulium, ita hodie iudex & præfens Camera Comitatus Venaisini, tamquam loco procuratoris Cesaris subrogatus, est iudex privative ad prolegatum, qui in locum pro consulis successit.

DECISIO III. Cavall. Jurisdictionis.
 Procurator jurisdictionalis ex bulla boni regiminis intetesse potest redditionibus rationum per administratore, communitatum faciendis, etiam si adit contraria consuetudo.

DECISIO IV. Carpentoracten. Jurisdictionis.
 Præfens seu Judex Camera Comitatus Venaisini in causis interesse fisci concernentibus privativa jurisdictione pollet; de causis verò privatorum cognoscere non potest, nisi explicitè se submisserit eius curiæ, adeo ut non sufficiat generalis submissio omnibus curiis, cum intelligatur de curiis competentibus vel ratione originis, vel domiciliis, aut contractibus.

DECISIO V. Carpentoracten. Jurisdictionis.
 Hæc Decifio est confirmatoria præcedentis, nec altero indigent argumento.

DECISIO VI. Carpentoracten. Jurisdictionis.
 Hæc Decifio confirmat ea que in antecedentibus Decifionibus firmata sunt.

DECISIO VII. Carpentoracten. Jurisdictionis.
 Hæc Decifio nedum confirmat motiva præcedentium Decifionum, sed respondet etiam obiecto consuetudinibus immemorabilibus.

DECISIO VIII. Carpentoracten. Jurisdictionis.
 Hæc Decifio, que est confirmatoria præcedentis, firmat

ex defectu læsionis non esse locum restitutioni in integrum adversus quatuor sententias conformes, & præsentis immemorabili consuetudini respondet.

DECISIO IX. Nullius, seu Fulden. Jurisdictionis.
 Quod Abbatia Fulden. sit nullius, & Abbas in ea habeat nativam jurisdictionem unâ cum Territorio separato à Diocesi Herbipolen. in hac decifione plenissimè comprobatur, in qua etiam de multiplicibus Privilegiis, & actibus, ex quibus talis Jurisdictio desumatur, & demum, quod eadem Jurisdictio possit acquiri, vel per immemorabilem, vel per quadragenariam cum titulo, & qualis titulus ad hunc effectum sufficiat.

DECISIO X. Nullius, seu Fulden. Jurisdictionis.
 Jurisdictio, & exemptio nativa in Ecclesiis inferioribus de Jure dari non potest, & ex ista tribui nequit Abbatie Fulden. quia non constat de ejus erectione ante Episcopatum Herbipolen. prout omnino probari deberet. Brevia Pontificia exemptiva regulariter non important, nisi exemptionem passivam, nisi facta fuerit mentio de Clero, & Populo, & expressè fuerit adempta Jurisdictio Episcopi, potest tamen Prælatus inferiori jurisdictionem, & Territorium præscribere, si concurrit quadragenaria cum titulo colorato.

DECISIO XI. Maberanen. Jurisdictionis.
 Ecclesia que ante unionem habebat suam Diocesim, eam post unionem retinet æque principalis, & ex quibus talis dicatur.

DECISIO XII. Maberanen. Jurisdictionis.
 Idem Argumentum cum superiori.

DECISIO XIII. Giennen. Adjunctorum.
 Concilium Tridentinum demandans, ut Episcopus in causis, & delictis Capitularium procedat cum adjunctis, militat solum in iis Capitulis, que ante Concilium erant exempta, cum de jure, quoad Capitula non exempta, possit Episcopus sine adjunctis procedere; & ex quibus præsentia exemptio ante Concilium exclusa remaneat in casu hujus decifionis.

INDEX DECISIONUM.

A	Vvenionen, seu Carpentoracten. Jurisdictionis, Luna 29. Aprilis 1697. Priolo. Decifio II.	F	Nullius, seu Fulden. Jurisdictionis, Luna 28. Junii 1700. De la Tremolle. Decifio IX.
C	Carpentoracten. Jurisdictionis, Luna 22. Junii 1682. Paulucio. Decifio I.	G	Eadem Luna 18. Februaris 1703. Molines. Decifio X.
E	Eadem 11. Maii 1699. Lanetta. Decifio IV.	M	Giennen. Adjunctorum, Luna 13. Februaris 1702. Molines. Decifio XIII.
E	Eadem Luna 8. Febr. 1700. Lanetta. Decifio V.		Matervanen. Jurisdictionis, Luna 29. Aprilis 1596. Gypso. Decifio XI.
E	Eadem Luna 25. Junii 1703. Priolo. Decifio VI.		Eadem, Venoris 14. Martii 1597. Gypso. Decifio XII.
E	Eadem Venoris 8. Maii 1705. eodem. Decifio VII.		
E	Eadem Luna 15. Martii 1706. De Omanno. Decifio VIII.		
C	Cavall. Juris interessendi, Luna 2. Maii 1701. Molines. Dec. III.		